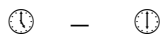

Spolek pěstitelů kaktusů a sukulentů v Praze – zal. 1922

Věstník

č. 210

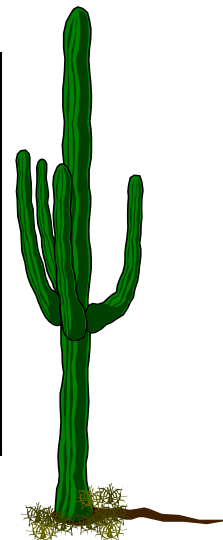
15. 5. 2013

1. Přednášky:

Konají se ve Velké geologické posluchárně UK, Albertov 6, Praha 2
ve čtvrtek, začátek v 18.00 hod., sál otevřen od 17.30 hod.

Termínový kalendář na rok 2013

	výbor	knihovna		přednáška	téma – autor
Červen		6. 6.	20. 6.	–	
Červen	1. 6.–16. 6. 2013 výstava				
Srpen	27. 8.	–	–	–	
Září		5. 9.	19. 9.	19. 9.	Téma bude upřesněno v srpnu.
Září	5. 9 – 15. 9. 2013 výstava				
Říjen	1. 10.	3. 10.	17. 10.	17. 10.	Téma bude upřesněno v srpnu.
Listopad	5. 11.	7. 11.	21. 11.	21. 11.	Téma bude upřesněno v srpnu.
Prosinec	3. 12.	5. 12.	19. 12.	19. 12.	tradiční vánoční setkání :-)

2. Knihovna**Knihovna SPKS stále v provozu!!!**

Rád bych členům Spolku zdůraznil, všem je k dispozici spolková knihovna. Věnujeme část spolkového rozpočtu na neustálé doplňování knihovny.

Těšíme se na shledání s Vámi v pravidelných dnech – čtvrtek dle rozpisu, od 16.30 do 17.30 hod.

Knihy půjčujeme i korespondenčně, DVD Vám okopírujeme a po zaplacení poplatku je Vaše na věky.

L. Berka

3. CO BYLO**3.1 Viktor Havelík - vzpomínáme.**

Dne 18.4.2013 nás nečekaně opustil, ve věku nedožitých 67 let, dlouholetý přítel, kamarád, optimista, cestovatel, bývalý člen výboru SPKS, pan Viktor Havelík. V následujícím Věstníku mu bude věnována rozsáhlejší vzpomínka. Vzpomínka bude i na naší výstavě za necelý měsíc. Vzpomínáme.

Za výbor SPKS Jirka Vařečka.

3.1 Symposium Praha 2013 – 23. 3. 2013

Na první letošní kaktusářsko-sukulentní akci se letos opět sešlo přes 200 návštěvníků z Čech, Moravy a Slovenska. Přednáškový blok jako vždy zahájil pražský předseda Ivan Běťák. Pozval účastníky na červen, kdy v Praze budou dvě výstavy v obou pražských botanických zahradách, které na sebe budou navazovat: Na Slupi 1.–16. 6. 2013, v Troji 15.–21. 7. 2013.

Informoval rovněž o nabídce německých (rakouských, švýcarských) kaktusářů přidat se k nim a propagovat kaktusářství pomocí vyhlašování „kaktusu roku“. Jim se to již 5. rok daří a pomocí této akce se dostávají lépe do médií při propagaci výstav a svých aktivit, i místních nebo regionálních. Také připomněl, že 21. 3. oslavil emeritní předseda Společnosti Ing. Josef Odehnal 75. narozeniny a že před 110 lety v Praze vznikl první spolek kaktusářů v Rakousko-Uhersku a pořádal první veřejné výstavy v Praze a pro velký úspěch i ve Vídni.

Přítel Šedivý pak uvedl prvního přednášejícího. MUDr. Roman Staník z Bratislavy nás provedl po Chile. Tuto zemi navštívil autor již několikrát a projezdil ji křížem krážem. Na úchvatných obrázcích jsme zhlédli asi všechny známé kaktusy, kterých v Chile roste opravdu hodně, zachycených jak na přímořských nalezištích, tak na poušti i ve velehorách. Pestrou nabídku chilských kaktusů provázely i záběry na pamětihodnosti a kulturní zajímavosti a vynikající slovní odborný doprovod v libozvučné slovenštině.

Druhou dopolední přednášku měl přítel Ing. Petr Pavelka. Zavedl nás do Angoly. Byla to první přednáška u nás o této sukulentně velmi zajímavé zemi. Angola, bohatá na ropu, ve spojení s Číňany buduje novou infrastrukturu, nová moderní města a asfaltové silnice. Viděli jsme tisíce velkých welwitschií a velké množství sukulentních rostlin řady rodů, některé zatím bez přesnějšího druhového určení a čekající na nové popisy. Pohybovali jsme se u pobřeží Atlantského oceánu v angolské provincii Namib, hraničící se sousední

Namibií. Sukulentní rostliny zde mají zatím velmi dobré podmínky pro život, protože většina zvěře jak volné, tak chované je vybitá, takže zeleň má možnost se volně vyvíjet. Je tu předpoklad mnoha nových objevů. Výborné obrázky staré necelé dva měsíce a perfektní slovní doprovod př. Pavelky ukončily dopolední blok. Odpolední blok pokračoval v „propagaci“ socialismu přednáškou přítele Ing. Libora Kunteho o jeho předvánoční cestě po Kubě. V úvodu nás seznámil s kubánským vozovým parkem i dalšími sociálně politickými poměry země (dvojí měna, spokojenost většiny obyvatel se životem apod.). Přednáška doplňovala náš letošní první Speciál o melokaktusech, které tvořily hlavní náplň přednášky. Byly představeny i některé další zde rostoucí kaktusy. Opět výborné obrázky rostlin i krajiny, kromě jiného informující o tom, jak to vypadá po průchodu hurikánu a na kubánském venkově.

Druhou odpolední přednášku měl přítel Ing. Josef Bušek z Německa a zavedl nás do USA za kaktusy a přírodou Nového Mexika, Colorada, Utahu, Kalifornie, Arizony. Nabídl nám na obrázcích množství sclerocactusů, pediocactusů, tumeyí, echinocereusů a opuncií, vesměs rostliny, které nádherně kvetou a snášejí i nějaký ten stupeň pod nulou. Vše bylo doplněno krásnými záběry na přírodní zajímavosti (Grand Canyon a kamenné monumenty v několika přírodních rezervacích), vynikajícím slovním doprovodem odborníka na tento typ rostlin i ukázkami jejich pěstování ve volné kultuře. Také jsme se v této přednášce vrátili ke klasickým diapozitivům, často i 40 let starým, ale přesto stále kvalitním a oku libým.

Poslední odpolední přednášku měla nadšená sukulentní rodinka z Plzně – R. Matulová a Maule, kteří se průběžně u mikrofону střídali a provedli nás budováním své sbírky rodu Cucurbitaceae – tykvovitých. Kromě postupně abecedně řazeného seznamu podle platných encyklopedií jsme se seznámili se řadou rostlin z jejich sbírky většinou mladých semenáčků z vlastních výsevů nebo zakořeněných odřezků získávaných od různých podobných nadšenců, v botanických zahradách a při cestách po Evropě. Při této vyložené odborně naučné přednášce z obou přednášejících tryskalo až nakažlivé nadšení pro jejich koníček, což potleskem přijalo více než 100 posluchačů, kteří vydrželi až do 17 hodin.

Na závěr průvodce symposia př. Běťák pozval všechny přítomné na pražské výstavy a na další sympozium v příštím roce a slíbil, že nebude přednáška o Severní Koreji.

I to, že ještě před 18. hodinou bylo v předsálí plno diskutujících, potvrdilo, že se den vydařil.

= IB =

3.2 Přednáška 21. 2. 2013 J. Hadamovský: Stapelie

Ve čtvrtek 21. února vládla v Praze slavnostní atmosféra. Tedy minimálně mezi námi sukulentáři. Z Příbramska se totiž blížil Jiří Hadamovský! Před dvěma lety jsme s ním vstávali brzy ráno, přelézali ploty, brouzdali se po pás mrazivou rosou, abychom vystoupali na strmá úbočí kapských pahorků ještě před poledním horkem a hledali v trávě skryté haworthie.

Tentokrát jsme to měli snazší – ocitli jsme se „pouze“ v středočeském skleníku. Tématem nebyla čeleď Asclepiadaceae (ta zmizela před třinácti lety, ať už nenávratně, či prozatím, v propadlišti dějin), ale podčeď Asclepiadoideae čeledi Apocynaceae. Konkrétně kvetoucí zástupci tribu Ceropegieae, tedy stapelie v širším slova smyslu.

Jiří nám na fotografiích ze své sbírky v abecedním pořadí ukázal květy všech významných rodů a občas doplnil snímkem lokality ze svých tří cest po JAR. Dozvěděli jsme se mnohé o historii systematiky, zeměpisném rozšíření a náročnosti jednotlivých druhů na pěstování v kultuře, také s konkrétními poznatky o světelné a tepelné náročnosti, hnojení v závislosti na substrátu, chemické ochraně i vegetativním a generativním množení.

Přednáška trvala dvě hodiny, a trvala by i tři, ale jako vždy ostražitý předseda se v 19,55 plížil tmou, aby rozvášněného přednášejícího upozornil na časovou nouzi. JH tedy zrychlil tok informací a tak jsme viděli kvést i *White-sloaneu crassu*.

Obsahová i fotografická složka přednášky byla na vysoké úrovni, ale k dokonalosti však přece jen něco chybělo: ukázky z pachového archivu. To je u smrdutek samozřejmě dosti podstatné. Tak příště, příteli Jiří – už teď se těšíme !!!

Ota Melichar

3.3 Přednáška 21. 3. 2013 A. Quaiser: USA

Přítel Quaiser má dceru v USA, a tak tam občas za ní jezdí a přitom se často zajede podívat i na kaktusy, zvláště na ty, co snášejí mírné mrazy a občas kvetou, i když je okolo sních. Cílem tedy byly sclerocactusy, pediocactusy, tumeye a nádherně kvetoucí echinocereusy. Kromě zajímavých často kvetoucích kaktusů ukázal přednášející také nádherné záběry přírody z několika národních parků a okolí Grand Canyonu. Přesto že se trochu potýkal s technikou, bylo se opravdu na co koukat. Pokračování úchvatné cesty, kterou jsme ve 20.00 museli ukončit, bude při vánoční přednášce. = IB =

3.4 Přednáška 18. 4. 2013 J. Ullmann: Jižní Afrika

Avizovaný přednášející P. Heřtus se nevrátil včas ze zahraniční cesty, a tak nám trn z paty vytáhl přítel Ullmann, který na poslední chvíli nabídl novou přednášku o Jižní Africe, na které právě pracoval. Předseda jej vzal do auta a v 18.05 se mohla konat náhradní přednáška a byla výborná. Jarda Ullmann nás seznámil s různými částmi Jižní Afriky, pamětihodnostmi, přírodními zajímavostmi, zvířenou v přírodě i na talířích, stavbami a zvyky lidí a samozřejmě také se sukulenty na nalezištích, a navíc i s řadou cestovatelů, kteří společně s ním Afriku navštívili. Přednášející díky svému výběru z několika tisíc diapositivů, digitalizovaných a dobře upravených, a výbornému slovnímu doprovodu nakonec připravil pro asi 80 přítomných velmi hezký večer. Jardo děkujeme. =IB =

Já ještě doplním, že to byla opravdu skvělá přednáška o přírodě, na které jsem viděl po dlouhé době lidi, které již nemohu potkat, např. Karla Sokola a pana Pavelku sen. Pavelka jun. tam byl opravdu junior :-). Jarda mne ještě požádal o zveřejnění jeho nových kontaktů: Jaroslav Ullmann, Grafická 12, Praha 5 – Smíchov, J.Ullmann@tiscali.cz sps.ullmann@seznam.cz mobil: 732 477 714 =JV =

3.5 Na skok v Curychu

Ve stejné době, kdy náš spolek pořádá pravidelný jarní výlet za kaktusy po republice, pravidelně vyrazím do západní Evropy. Hlavním důvodem je účast na setkání evropských zájemců o rostliny brazilské (a přilehlé pampy) – Internoto. Letošní setkání stárnoucího klubu evropských notofilů nepřineslo nic zásadně nového a navíc většinu přednášek jsme měli možnost vidět loni v Ostravě na výroční schůzi českých notofilů. Společně se Standou Stuchlíkem jsme zamířili k Basileji do patrně největší světové sbírky rodu Frailea a odtud do Curychu, kde jsme měli domluvené setkání s dvaadevadesátiletým Wernerem Uebelmannem (zakladatelem a majitelem firmy Su-ka-flor), v našich sbírkách známých skrze rostliny s označením HU.

Odpoledne po setkání jsme strávili v Městské sbírce sukulentních rostlin. Zahrada se nachází na břehu jezera, na adrese Mythenaquai 88. Otevřeno je denně 9.00 – 16.30 (zadarmo), chtěli jsme se setkat s panem U. Egglim, který udržuje dlouhodobé styky řadou českých kaktusářů. Bohužel nebyl po ruce, jeho nepřítomnost nám bohatě vynahradila ředitelka zahrady paní G. S. Wyss.

Zahradu bych velikostí připodobnil ke spodní části pražské botanické zahrady UK, ale „vycpané“ sukulentními rostlinami. Sběrka rostlin byla založena v roce 1931 panem J. Gasserem, který díky své nemoci převedl svoji soukromou sbírku na město Curych. Veřejná sbírka byla dotována z peněz sponzorů (hlavně pan J. Brann, který ji podpořil v začátcích). Sběrka byla rozvíjena až do současné podoby, kdy podle mého mínění nemá ve světě konkurenci. Dlouhá léta zde působili H. Krainz a D. Supthut.

Skleníky o rozloze přibližně jako v naší univerzitní botanické zahradě jsou určeny pro pěstování a vystavování sukulentních rostlin, které pro svoji velikost není možné pěstovat ve venkovních pařeništích. Ostatní rostliny jsou pěstovány ve vytápěných pařeništích. Téměř vše je volně přístupné, nikde nejsou zámky, sítě, mříže. K rostlinám je volný přístup, můžete strčit nos až mezi trny nebo listy. Udává se, že je možné zhlédnout více než 25 000 rostlin od cca 6500 forem. Ve venkovních pařeništích je možné vidět kolekce jednotlivých druhů kaktusů i sukulentů v celém rozsahu různých zájmů, včetně toho, co se běžně nepěstuje. Skleníky jsou rozděleny tematicky – obří rostliny, jihoamerický skleník, severoamerický skleník, Afrika, Madagaskar, epifytní skleník. Nelze vynechat i vnější alpinium ze sukulentních rostlin.

Dá se říci, že švýcarská kvalita se projevuje na každém kroku. Více než slovní popis napoví obrázky (budou na vánoční schůzi) a hlavně osobní prožitek. Pokud pojedete kolem, zastavte se tady! Doporučuji i nezastaveným, kouzelná hra tvarů stonků, listů a květů okouzlí i nemilce sukulentního světa. L. Berka

3.6 Zájezd 2013 -- KaktusBus 8.5.2013. Plzeňsko.

Státní svátek, jedeme na kytičky. Tento zájezd byl ale přeci jen trochu vyjimečný. 13 let minus 13 dnů, to je doba, kdy jsme mnohé tyto sbírky v roce 2000 navštívili (níže 4x označení°). Tehdy to byla jedna z prvních akcí, kterou jsem pro kaktusáře organizoval (viz Věstník 159). [Všem tady a tímto děkuji za vlídné přijetí.](#)

1. **Pavel Duchek** (Ledce), zahrada v podobě arboreta vedle kaktusů ukrývala zajímavou sbírku Lithopsů.
2. **Miloslav Hájek**° (Třemošná) velice zajímavé rostliny, vedle Ariocarpusů a kvetoucích Sclerocactusů mj. udivil i nevšedním výtahem do vysoko položeného skleníku na střeše domu.
3. **Jiří Musil**° (Plzeň) kaktusy kam se podíváte. Krásné rostliny. Od prohlídky jeho sbírky převážně mexických rodů a ale také Acanthocalycií a Gymnocalycií nás neodradil ani nenadálý déšť.
4. **Milan Kúrka**° (Plzeň) volná kultura, úžasné nádherně vytrněné rostliny, echinocereusy obsypané poupaty, ano, to plzeňské video bylo natočeno zde.
5. **Miroslav Naxera**° (Kyšice) . Stáli jsme a dívali se s otevřenou pusou!!! Nádhera! Krása! Super! Nezapomenutelné! Bylo to spojeno i s posezením a pohoštěním – děkujeme.

Myslím, že se tento zájezd řadí k těm povedeným. Fotky jsou již na webu i Facebooku. Kdo chce, ať si mi napíše o tento Věstník elektronicky, umístím tam aktivní proklíky. 2x Jirka (Vařečka + Kučírek)

4. CO BUDE

4.1. výstava Kaktusy 2013 (1. 6.–16. 6.)

Pro 46. výstavu kaktusů a sukulentů pořádanou ve spolupráci s Botanickou zahradou Přírodovědné fakulty Univerzity Karlovy garant vybral a výbor schválil následující záměr:

<u>Název expozice</u>	<u>Garant</u>	<u>Soutěže</u>
Už je tady magická „75“	I. Běťák	Půl metru z mé sbírky (garant Kašpar)
I kristáty mají své kouzlo	P. Heřtus	Můj nejhezčí kaktus (garant Kašpar)
Euphorbie tak jak nikdy	P. Pavelka	Můj nejhezčí sukulent (garant Kašpar)
Sukulenty v miskách	K. Halbich	O nejhezčí exponát celé výstavy – anketa návštěvníků (garant K. Halbich)
Konvergence v sukulentní říši	A. Krejčík	
Sukulenty jako bonsaje	J. Vaněk	
Naše kytky na okně	K. Halbich	
Přednášky – video	K. Halbich	
Fota z cest	V. Lukeš	=IB =

Já si vás, přátelé, ještě dovoluji požádat o spolupráci s propagací výstavy. Máme článek, pošlu emailem, kdo může - ať pomůže, uvítáme pomoc s jeho rozšířením do médií i mezi veřejnost. Předem děkuji. =JV=

4.2. Výstava kaktusů a sukulentů Bot. zahrada Troja (15. 6.–21. 7.)

Na výstavu v Botanické zahradě Na Slupi bude po jejím skončení navazovat výstava kaktusů a sukulentů v Botanické zahradě v Troji ve foliovníku pěstebního zázemí v severní části zahrady a ve skleníku Fata Morgana. Je zaměřena na flóru pouští jihoamerické Atacamy, atlantické Makaronésie, severoamerické Sonorské a Chihuahušské pouště a aridní oblast Madagaskaru a Jihoafrické republiky. Budou k vidění také bizarní kultivary z japonského šlechtění. Otevřeno 9–19 hodin. =IB=

5. Z HISTORIE SPOLKU XXVIII. – Osobnosti

Karel Klusáček, Ing. (1892 – 1960)

Jeden z prvních opravdu úspěšných pěstitelů se ke kaktusům a sukulentům dostal poté, co se vrátil z italské fronty 1. světové války, před kterou studoval na Českém vysokém učení technickém. Po válce se jeho zájem soustředil na čas na hudbu – studoval dokonce kompozici na Akademii muzických umění – aby po několika letech zakotvil definitivně v Kounicích u Českého Brodu, kde společně se svým otcem a později sám řídil rodinný podnik – sladovnu. Kdy mu kaktusy učarovaly, přesně nevíme, impulzem mohlo být setkání s A. V. Fričem, se kterým jej pak poutalo dlouholeté přátelství a partnerství. Faktem je, že jako zakládající člen Spolku a jeho prvního výboru byl již velmi zkušeným kaktusářem. Už od prvních schůzí se výrazně projevoval svou velkorysostí (na první valnou hromadu Spolku přinesl rostliny, které pak rozdál mezi členy) i odbornými znalostmi – v letech 1923 a 1924 uspořádal na členských schůzích několik přednášek s pěstitelskou tematikou, přičemž například o roubování nejen mluvil, ale prakticky je i demonstroval. Z jeho popudu byla také v září 1923 uspořádána první spolková výstava kaktusů. Zde je referát o jeho expozici: „... mezi vzornými pěstiteli nelze pominouti o panu Klusáčkovi z Kounic (mimo soutěž), který o své rostliny velice pečuje, správně je pěstí a obětavě přivezl vše, co mohl, od misek s jednoletými semenáči až po překrásné a mohutné importy“.

Když koncem roku 1924 došlo k rozporům ve výboru, K. Klusáček byl jedním ze skupiny těch, kteří Spolek opustili, aby se angažovali v nově vzniklém Seidlově Volném sdružení kaktusářů a Fričově Sdružení na podporu studia kaktusů („Sdružení na podporu studia kaktusů je nezávislé. Doposud jeho centrem je Praha. Sestává z několika jednotlivců, a jeho cílem je z výtěžku prodeje rostlin a semen pracovat a posílat vlastní sběratele a uveřejňovat výsledky jejich bádání... Členství... má smyslu... pro obchodníky botanické zahrady nebo zámožné jednotlivce, kteří chtějí založit velké sbírky...“). Fričovo Sdružení bylo společenstvím několika majetných přátel-kaktusářů, kteří podle svých možností podporovali jeho výpravy za kaktusy. V každém případě mezi ně můžeme kromě K. Klusáčka počítat i J. Graulichu nebo K. Staffena. Vyplývá to z dobových dokumentů, zejména z Kaktusové přílohy časopisu Život v přírodě, redigované v letech 1925–26 nejprve J. Seidlem, později pak A. V. Fričem.

Frič si Klusáčka velice cenil jako pěstitele. V jednom ze svých příspěvků do Kaktusové přílohy píše „...musím už jednou pustit ke slovu také naše nejlepší dva pěstitele: Seidla a Klusáčka, aby si je (řeč je o Fričově seriálu o ariokarpusech) dovedli také vypěstovat ze semene ti, jež mají méně prostředků, ale zato více trpělivosti.“ Seidl popsal své zkušenosti s pěstováním importů a Klusáček poté ve stati „O výsevu Ariocarpů“ popsal obšírně metodu výsevu a roubování semenáčků, kterou po něm aplikovaly všechny další generace kaktusářů. Na závěr napsal: „Přeji milým čtenářům, aby v případě, že získají semena Ariocarpů, se též o výsev pokusili. Budou-li dbátí těchto několika rad, které rád na základě skutečné praxe zde dávám, pak jistě se dočkají pěkných rostlinek daleko dříve než doposud „stará škola“ kaktusářství se domnívala.“

A ještě jedna ukázka z Klusáčkova fejetonu o výsevech, otištěného v brněnském kaktusáři o pět let později: „...*důvěřujte svému citu, který vám neklamně ukáže...Budte i v kaktusaření Tolstojovci – nebraňte zlu – každý neúspěch jest cennou zkušeností. Vlastní zkušenost jest nejkyslejší jablkem, do kterého jest nutno kousnout. Již dávno se mezi poctivými kaktusáři říkalo: Kdo nezabije tisíc kaktusů, nestane se skutečným kaktusářem.*“

Do skleníků a pařeníšť K. Klusáčka umístil Frič po své mexické cestě spoustu dovezených importů včetně tehdy znovunalezeného *Astrophytum asterias*. A následovaly další jihoamerické cesty a zásilky rostlin i semen... Výsledkem byla velká a velmi cenná sbírka, jejíž pýchou byly jak mexické, tak i jihoamerické Fričem importované kaktusy. Ze sukulentních rostlin se K. Klusáček zajímal intenzivně o euforbie a zabýval se spolu s Fričem úspěšně jejich křížením („*když mé skleníky nestačily, musel přítel Klusáček postavit dva třicetimetřové skleníky... a dotáhli jsme to do 4. – 5. generace, aniž bychom zajistili štěpení...*“).

Úctu a přátelství, které ke Klusáčkovi choval, vyjádřil Frič také navenek popisem jím nalezeného nového taxonu – *Lobivia klusacekii* Frič (1931).

Sdružení na podporu studia kaktusů, přejmenované Fričem někdy okolo roku 1930 na Mezinárodní sdružení pro studium kaktusů, uspořádalo v roce 1933 v univerzitní botanické zahradě také výstavu, kterou za přispění inspektora zahrady Hedrycha obsadili Frič a Klusáček. Vystavovány byly především výsledky hybridizace kaktusů (Frič) a sukulentů (Klusáček).

Podle upoutávky v brněnském Kaktusáři (autorem byl Frič) šlo o „*výsledek pětileté práce členů Mezinárodního sdružení pro studium kaktusů. Frič a Klusáček se věnovali posledních pět let podrobným pokusům hybridizačním, které otřesou důkladně dogma mendelismu*“.

V podrobném referátu v témže časopise pak shrnuje B. Jajó výsledky Klusáčkových pokusů s hybridizací euforbií: „*výsledky předvedeny na výstavě asi v 1000 exemplářů a vystavené rostliny mateční i psané vysvětlivky návštěvníka přesvědčí o vykonané práci. Oceněno ze stanoviska pěstitelů – milovníků rozmnožují naše euphorbiové hybridy sortiment prýsců o nové tvary, vyznačující se formou a velikostí, která malému pěstiteli vyhovuje*“.

Klusáčkův zájem o kaktusy a sukulenty neochabl ani v období 2. světové války, spíše naopak, protože provoz sladovny byl v té době zastaven a on se mohl svému koníčku naplno věnovat.

Po válce byl sice provoz opět obnoven, ale po roce 1948 byla sladovna znárodněna. Ing. K. Klusáček zde pracoval až do roku 1952, kdy odešel po ataku mozkové mrtvice do důchodu. V té době už neměl fyzické, technické ani finanční možnosti dál svou sbírku provozovat a udržet. Věren své celoživotní velkorysosti ji proto věnoval univerzitní botanické zahradě.

Kaktusářské Listy o tomto počínu referovaly takto: „*Botanická zahrada byla obohacena o množství vzácných exemplářů, neboť získala darem celou sbírku známého spolupracovníka A. V. Friče ing. Klusáčka. Většina rostlin byla vypěstována ze semen, jež přivezl ze svých expedic Frič. Jsou to zejména vzrostlé exempláře oreocereusů... vidíme zde též asi 50 kusů Trichocereus pasacana v různých formách. Sbírkou byly obohaceny o cennou sbírku euphorbií, rovněž od ing. Klusáčka.*“

Ing. Karel Klusáček zemřel v roce 1960 po třetím záchvatu mozkové mrtvice.

/Je mou povinností poděkovat na tomto místě synovi Karla Klusáčka, panu Ing. Karlovi Klusáčkovi za poskytnutí cenných informací a fotodokumentace z rodinného archivu. Bez nich by tento příspěvek nebyl úplný/.

=vš=

Karel Klusáček

Pohled do skleníku K. Klusáčka

6. Příspěvky do Věstníku posílejte na adresu:

Jiří Vařečka, Na Šabatce 2045/5, 143 00 Praha 412, e-mail: jiri.varecka@seznam.cz

předseda SPKS : Ing. Ivan Běťák, Pod Lesem 27, 143 00 Praha 412, e-mail: betak@mbox.vol.cz

<http://www.spks.cz/>

<http://www.facebook.com/SPKSPraha>